

EVANGELICKÁ CÍRKEV AUGSBURSKÉHO VYZNÁNÍ V ČESKÉ REPUBLICE
CÍRKEVNÍ SBOR ECAV v ČR v PLZNI

Zpráva sborového faráře za rok Páně 2017

Tomáš Matouš Živný
sborový farář

PLZEŇ 2018

1. Úvod

Milé sestry a milí bratři v Kristu Ježíši, jako Váš sborový farář Vám předkládám tuto svou *Zprávu sborového faráře* za (celý) rok 2017 (čtvrtý rok mého působení v našem sboru).

Rok Páně 2016 jsem ve své tehdejší zprávě¹ označil termínem „rok naděje“, a vskutku, lze vyjádřit vděčnost Pánu Bohu za to, že některá očekávání našeho sboru byla milostí Boží dovedena do zdárného konce – o tom svědčí 2 Křty osob, které zatím patřili do „kruhu přátel“ našeho sboru – Zelíce a Balúa. Pro faráře je krásné křtít lidi, u nichž ví, že Křest je jejich osobním rozhodnutím pro křesťanskou víru a vykročením na náročnou cestu následování Ježíše Krista v tomto světě. Pro sbor pak jsou nově pokřtění lidé nadějí a impulzem, který by našemu sboru mohl dodat tolik potřebný misijní náboj. Pravou je, že se zájmem a radostí sleduji, jak se těmto novým členům našeho sboru daří v jejich okolí svědčit o Kristu, i to, jak se jim daří přivádět (alespoň občasně) do kostela lidi z kruhu jejich vlastních přátel a známých. Tím je o našem sboru rozhodně více slyšet a více lidí tak má i šanci náš sbor poznat. Nezbyvá než modlit se za to, aby setkání s naším sborem (pro některé jejich první setkání s žitým křesťanstvím vůbec) bylo pro tyto lidi i příležitostí k setkání s živým Ježíšem Kristem a pozváním k jeho následování... Členové našeho sboru, a jistě a zvláště i já mezi nimi, si musejí klást otázku: Vydáváme tomuto světu svědectví o Ježíši Kristu, a je toto naše svědectví dobré?

Při hledání odpovědi na tuto otázku však musím jako sborový farář konstatovat s politováním, že se, Bohu-žel, nenaplnila naděje mnou kladená v běh času, že by totiž delší uplynulý čas – další celý rok – od mé minulé zprávy byl příležitostí k vnitřnímu usmíření v našem sboru... ke smíru mezi částí sboru koncentrovanou kolem českých Bohoslužeb a částí sboru koncentrovanou kolem Bohoslužeb slovenských – zde, naneštěstí, k žádnému zásadnímu průlomů (uzdravujícího Božího pokoje) nedošlo. Naopak se mi jako pastýři tohoto sboru mnohem jasněji vyjevilo, že vnitřní pnutí mezi oběma částmi našeho sboru již, žel, dávno i nedávno přerostlo mezi některými členy našeho sboru do osobní roviny. Jako farář jsem tak byl nucen vyslechnout jak přesvědčení, že jedné části sboru straním až příliš, tak i suché konstatování, že „si sice můžeme odpustit, ale kamarádi nebudeme“. Musím však také poznamenat, že jsem, žel, v některých vnitrosborových pnutích přestal hrát nadstranickou roli a po loňském konventu jsem zvláště těžce nesl žádost některých členů sboru, abychom se rozloučili s kostelem „U Ježíška“, protože existence našeho sboru v tomto domě Páně je jedním ze stěžejních prvků mé koncepce práce sborového faráře a mé existence na této pozici v našem sboru.² V této oblasti nezbyvá, nežli volat – „Pane, smiluj se!“, a prosit Pána, aby

1 Ta je dostupná on-line na stránkách našeho sboru v sekci kronika – zpráva sborového faráře za r. 2016, viz [online] http://cirkev-av.cz/wp-content/uploads/2017/02/zprava_sbor_far_2016.doc [19-1-2018].

2 Co členové sboru povětšinou nevnímají, ale co má paradoxně velký význam pro celou církev – že kostel „U Ježíška“ je zároveň teprve druhým kostelem užívaným naší církví, a že tak vydává jasné a viditelné (!)

změnil situaci a náladu v našem sboru. Pozitivním na celé věci je (zatím!) alespoň to, že lidé, kteří se nově stali členy našeho sboru ještě dokáží vnitrosborové rozpory překlenovat a překonávat... a to dává naději. Přece však musím konstatovat, že setkání s naší vnitřní krizí se, Bohu-žel, nikdo nově příchozí do našeho společenství (zúčastní-li se alespoň pár sborových akcí) nevyhne; jako pastýř sboru mám strach, že nakonec nelze zůstat nestranným... Pro poctivost však je třeba říci jednak to, že u členů sboru probíhá alespoň základní reflexe naší vnitřní krize, jednak a především to, že několik členů (nebo účastníků Bohoslužeb) našeho sboru nahlíží vážnost situace a snaží se vnášet do sporu smířlivost (zvl. br. Máša a ses. Sochorová).

Vnitřní rozdělenost našeho sboru se podepisuje i na fungování řídicích orgánů našeho sboru – konventu, ale především sborového presbyterstva. Sborové presbyterstvo se není schopno řádně scházet a zároveň, sejde-li se, a podaří-li se na něčem usnést, pak není schopno prosadit naplnění svých usnesení... já sám na této situaci nesu svůj díl viny a mám za ní velkou míru spoluzodpovědnosti, neboť je pro mě obtížné svolávat a řídit jednání presbyterstva, která jsou poznamenána vnitrosborovým konfliktem, která se jen obtížně svolávají, kde se je jen obtížně možné dobrat kompromisu a kde se cítím jako kdybych se nacházel „mezi dvěma mlýnskými kameny“... věci jsem tedy nechával volný průběh a presbyterstvo jsem narychlo svolával jen k věcem nezbytným a nekonfliktním... *Mea culpa*, je to má vina! Neúnosnosti této situace, i potřeby ji řešit jsem si byl vědom, a také díky vnějšímu tlaku (a tím pomoci) od konsistoria jsem se – po dohodě v předsednictvu sboru (s br. dozorcem Mášou) – rozhodl věc řešit, a to generační obměnou části presbyterstva (povede-li se tato, je v plánu generační obměna úplná!), která již je beztak třeba, vzhledem k nutnosti vychovat novou generaci členů sboru k (větší) spoluodpovědnosti za sbor a jeho existenci. Jako pastýře sboru mě mrzí, že změna se jistě neobejde bez bolesti a modlím se, aby její dopady byly především pozitivní. (Slíbit tu musím též to, že se vynasnažím o zachování nejvyšší možné míry kontinuity v tom co se nám dosud dařilo.) Mimoto je zde třeba zmínit, že náš sbor se trvale nachází ve stavu personální nouze, neboť nemáme až tolik aktivních členů, kteří by byli s to se sborových funkcí rádi a řádně ujmout.

Uvědomuji si i mimořádnost a dočasnost řešení jiné věci, které jsme zvolili z nezbytí – a totiž toho, že sborový farář ve své osobě kumuluje i další funkce, zejm. pokladníka a kostelníka, jakoby nikoho dalšího nepotřeboval; toto řešení se sice může jevit jako pohodlné (a zčásti pro mě vlastně i je), ale je nebezpečné v tom, že na jedné straně sborového faráře zatěžuje tím, co mu z podstaty nenáleží, na druhé straně tím, že členy sboru zbavuje vědomí odpovědnosti vlastní, v neposlední řadě pak rovněž tím, že u členů sboru může vyvolávat pocit, že „farář chce dělat všechno sám, jakoby členy sboru ani nepotřeboval“. Jsem vděčný za kritiku, která se na mou adresu v této oblasti ozvala a na problém (nyní „zametaný pod koberec“) mě upozornila. Na tomto místě slibuji, že pokud se nám společně podaří vytvořit řádně fungující sborové presbyterstvo, bude tato

svědectví o tom, že naše církev není jen záležitostí Prahy.

záležitost jednou z prvních věcí, jejímž řešením se bude tento orgán zabírat.

Protože se počtem let – tři a půl roku?! – přehouplo mé pětileté funkční období a tedy i působení na postu sborového faráře v našem sboru (hodně) přes polovinu a protože příští rok (2019) budu muset „skládat účty se svého správcovství“ a protože budeme muset společně přemýšlet, jak dál (a zdali se mnou?), domnívám se, že je na místě, abych se zamyslel nad (ne)úspěšností konceptu své farářské práce v našem sboru. V mysli mi přitom vyvstávají dva bonmoty staršího kolegy (br. jáhna O. Pellara z ČCE), že totiž: „první výsledky své farářské práce poznáš až tak po pěti letech“ a „můžeš být sice dobrý kazatel, ale pokud nejsi pastýř, pak je to zlé“... Dávám oběma těmto bonmotům za pravdu v tom, že na celkové hodnocení je letos ještě brzy, ale alespoň o jakési dílčím hodnocení bych se zde v náznaku (a pro pocit vlastní poctivosti) pokusit chtěl.

Pokud jde o má kázání: myslím, že přese všechnu specifickou metodu, ke které jsem v Plzni došel a sáhl, alespoň někdy vyrovnam vysokou laťku nastavenou mým předchůdcem br. Šípkou – a káži rád, to mě na farářské práci pořád nejvíce baví a myslím, že je to znát. Co se týče biblických hodin: taktéž zde jsem vlastně jen převzal metodu svého předchůdce, třebaže jsem ji v průběhu času poupravil... jsem rád, že jsme mohli zůstat věrni klasickým jazykům i samozřejmému čtení různých překladů,³ jsem vděčný i za neustálou ochotu účastníků biblických hodin studovat ty biblické knihy, kterým se v kostelech „vyhýbáme“ (dříve Ezechiel a nyní Jób), ale i těm novozákonním knihám, na nichž zvl. stojí naše víra (list Římanům)⁴; jsem vděčný i za to, že biblické hodiny mohou ústit do posezení, které se blíží, díky péči manželů Šinovských, starokřesťanské *agapé*. Pokud jde o sloužení Bohoslužeb, i to se po mém soudě daří řádně (přes mou určitou roztržitost, která se při českých Bohoslužbách sem tam projeví nezamýšleným opomenutím či přerazením některého prvku). Obzvláště rád jsem za to, že díky naprosto mimořádné pomoci a péči br. Honzy Esterleho se mi daří relativně dobře zvládat slovenské Bohoslužby přes všechny jejich zpívané části – a musím zde přiznat, že v mnoha prvcích slovenské zpívané liturgie s postupem času nacházím zalíbení (např. v Áronovském požehnání, které někdy zpívám i při Bohoslužbách českých). Postesknout si snad lze jen nad absencí školeného varhaníka pro české Bohoslužby – ale nevarhaník br. Máša se této role zhostil obstojně a vykonává ji spolehlivě; toto postesknutí berte, prosím, jako výzvu k modlitbě, aby se v našem sboru časem objevil někdo talentovaný a neměl z této odpovědné služby strach.

Ale jsem pastýř? Jakým pastýřem jsem? Zde musím přiznat, že v pastoračních návštěvách a v přímé práci se členy sboru se mi nedaří, jak bych chtěl a že tuto část sborové práce ještě docela neumím, rovněž to, že v této oblasti cítím jistý dluh. Tento svůj dluh pociťuje zvláště ke starším členům našeho sboru, ke kterým – i vzhledem k věkovému rozdílu dvou generací – hledám cestu obtížněji. Větší dluh pak mám ke „slovenské části sboru“, neboť s tou se vyjma Bohoslužeb (a několika návštěv

3 Protože mě to těší, udávám, že vedle překladů českých: ČEPu, Kralické Bibli i B21, sahají účastníci biblické hodiny i po překladu srbském a polském. Z tohoto písmáckého prvku mám velkou radost :-).

4 Zde významnou roli „výběřního“ hraje br. Šinovský.

domácnosti ses. Plešingerové, za což jí patří dík, a občasných všednodenních setkání s br. Darnadim) scházím málo. I skrze tuto svou správu bych Vám tak chtěl nabídnout možnost pastoračního (i přátelského) setkání se mnou – vzhledem k tomu, že náš sbor nemá sborovou kancelář, sice nemám pastorační hodiny, ale tím spíše jsem otevřen k možnosti Vás navštívit u Vás, anebo k Vaší návštěvě u mě.

Pokud jde o konání misie, myslím, že jsem – vzhledem k povaze a specifikám naší církve poněkud paradoxně! – misionářem spíše z oblasti *low church* s přesahem k undergroundu a hospodě, než farářem *high church* s přesahem k universitě a „kavárně“, přičemž směrem k *low church* se mé misijní pokusy obracejí znatelně častěji. Přesto však je mým cílem nabídnout případnému „duchovnímu hledači“ zároveň i solidní intelektuální základnu (jak ji luterství a luterská dogmatika nabízejí) spolu se vším co (v představě sekulárních již obyvatel Čech) patří k církvi: liturgickou Bohoslužbou, křesťanskými písněmi, kázáním, obřady... Zároveň se snažím jak „duchovním hledačem“, tak těm, „kdo u nás zakotvili“ nabídnou sdílení a rozhovor, třeba formou posezení u piva.

Jeden z problémů našeho sboru spatřuji v tom, že jen obtížně se nám daří naplňovat jednu ze čtyř tradičních funkcí církve: pomoc bližním – diakonii. V kostelíku „U Ježíška“ zkouší sice římsko-katolické laické sdružení *Od srdce k srdci* „totálně nízkoprahovou“ křesťanskou službu bezdomovcům – Bohoslužbu a po ní občerstvení, kterou jsme jako sbor podpořili (1.000 Kč z diakonického fondu)... ale celá tato služba i tak v našich řadách budí oprávněné rozpaky, ale člověk vidí, že náš skromný příspěvek alespoň „nasytil nejednoho hladového“. Radost mám z toho, že se mi díky Karlu Šimrovi (farář ČCE Chrást), který potřeboval v květnu 2017 zastupovat v konání biblických hodin v *Denním stacionáři Človíček* (části pro dospělé)⁵, podařilo proniknout do pastorační práce v diakonii a navázat kontakty s *Diakonií ČCE*. V současné době se s Karlem Šimrem v pořádání biblické hodin ve *Človíčku* střídáme (společně – září, já – listopad). Z této práce mám radost a myslím, že je to dobrý námět k modlitbám. Zde se sluší vyslovit velký dík br. H. Esterlemu za hudební doprovod těchto biblických hodit (a jistou formu supervize začínajícího pastoračního pracovníka v této oblasti).

Jednoznačně kladně musím hodnotit zapojení našeho sboru do plzeňské ekumeny a ekumenické práce.

Pokud jde o zapojení do „ekumeny shora“: oficiální setkávání představitelů jednotlivých křesťanských denominací a sboru v Plzni, účastním se těchto setkání občasně; oficiálních ekumenických Bohoslužeb a týdnů modliteb za jednotu křesťanů (resp. ATM) se pak snažíme zúčastňovat podle našich možností. Zde se ještě nacházejí rezervy, ale je těžší orientovat se ven, nejsou-li naše vnitřní poměry docela konsolidovány.

Co se zapojení do „ekumeny zdola“ týče, to funguje výborně: Se sborem ČCE v Chrástu máme přátelské a partnerské vztahy a společně pořádáme vícero akcí v průběhu roku, zároveň se zveme na své akce vzájemně. Dobré vztahy pokračují i vůči

5 Viz <http://www.diakoniezapad.cz/sluzby-diakonie-zapad/stacionar-pro-osoby-s-postizenim/>.

Západnímu sboru ČCE v Plzni: společně rovněž pořádáme některé sborové akce (resp. jsme ke sborovým akcím tohoto sboru přizváni). Kontakt máme ještě se sborem ČCE v Rokycanech, kde např. měla ses. D. Gašová z našeho sboru výstavu svých obrazů.

Někteří mladí členové našeho sboru se zároveň aktivně zapojují do práce *Studentské ekumenické skupinky*, jejíž setkání pravidelně navštěvují.

Ve školním roce 2016/2017 pokračovala spolupráce se soukromou základní školou *Elementária*, kde jsem vyučoval náboženství jako zájmový útvar (kroužek) za pomoci americké misionářky z LCMS Gabriel Fickenscher, která se však s koncem školního roku vrátila do USA. V prvním pololetí škol. r. 2017/2018 se, žel, výuku náboženství nepodařilo obnovit, nikoli pro nezáměr dětí, nýbrž pro nemůžnost skloubení jejich rozvrhů.

Spolupráce se *Sdružením pro obnovu památek* (pan Soukup) při provozu kostelíka „U Ježíška“ se v uplynulém roce vedla dobře. Jediným problematictější obdobím je vánoční čas (advent + vánoce), kdy se v kostelíku „U Ježíška“ koná množství kulturních akcí a, Bohu-žel, i s překryvem časů našich Bohoslužeb; v těchto případech jsme volili smířlivou variantu, neboť chápeme, že adventní čas je časem hlavních příjmů z uměleckých akcí zde pořádaných.

Je třeba poznamenat, že se v kostele odehrál i jarní a podzimní úklid (zde je třeba vyslovit zvl. dík jeho organizátoru br. Martinu Kmecovi), který nám pomáhá „vzít kostel za svůj“ a budovat si k němu vztah.

Výbornou příležitostí, kterou jsme do značné míry využily, bylo v loňském roce to, že se jednalo o rok 500. výročí Reformace a vystoupení Martina Luthera. Mám radost, že na celocírkevním výletě v Jáchymově bylo z našeho sboru 6 lidí, díky čemuž jsme mohli dát o naši existenci i povaze vědět členům ostatních sborů naší církve. Povedli se i oslavy dožínek v Chrástu, kde jsme mohli lidem z ekumeny i ze sekulárního prostředí představit reformaci i naši církev zvláště prostřednictvím jubilejního reformačního piva. Povedla se však i vlastní oslava reformačního výročí (o neděli jemu předcházející), kterou jsme konali společně se Západním sborem ČCE v Plzni. Celkem čtyřikrát jsem v roce 2017 vyjel s připravenou přednáškou a prezentací *Zadarmo, anebo nadarmo : co je z Luthera a luterské reformace nosné dnes* – pro sbor ČCE v Kralovicích, pro Západní sbor ČCE v Plzni, pro sbor ČCE v Rokycanech a pro Českou křesťanskou akademii v České Třebové. Byl jsem pozván i do jinak liberálního pořadu *Hergot* na ČRo: *Radio wave*, kde jsem o Martinu Lutherovi a luterské reformaci mluvil do éteru.⁶

Radost mám z toho, že se nám konečně podařilo rozjet kvalitní sborový web: www.cirkev-av.cz, a propojit tento se sociální sítí Facebook.⁷ Elektronickou cestou se tak snažím nabízet svá kázání širšímu okruhu posluchačů, publikuji nahrávky přednášek o luterství a Lutherovi, anebo upozorňuji a zvu ke sborovým aktivitám.

6 Viz <https://wave.rozhlas.cz/hergot-o-martinu-lutheroi-osviceni-na-klasternim-zachode-6369210>.

7 Viz <https://www.facebook.com/luterani.plzen/>.

Závěrem musím poznamenat, že jsem na svá bedra vzal i množství práce pro celou církev:

a) jsem za náš sbor členem liturgické komise a angažuji (angažoval jsem se) v přípravách nového zpěvníku pro české sbory naší církve;

b) jsem za náš sbor členem v prosince r. 2017 vzniklé komise pro revizi církevních předpisů,

c) stal jsem se „koordinátorem“ práce na celocírkevním časopise – ročence naší církve *Evangelicu*,

d) za naši církev i nadále koordinuji práci na výkladech hesel Jednoty bratrské, které vycházejí v ekumenické příručce *Denní čtení*.

Jak vidno, hodnotím uplynulý 2017. rok Páně do značné míry pozitivně a jsem rád a vděčen Bohu za všechno dobré, co se v něm událo. Avšak v roce Páně 2018 nás čekají nemalé výzvy, zmiňovanou již rekonstrukcí sborového presbyterstva počínaje a oslavami 100. výročí vzniku ČSR přes 25. výročí znovuoobnovení naší církve až po 20. výročí založení našeho sboru! Chtěl bych Vás tedy vyzvat k modlitbě díky za to dobré, čím nás Pán Bůh podaroval, a k přímluvným modlitbám za to, co se v našem sboru chystá.

Prosím Vás tudíž zato, abyste se modli za sebe navzájem, a zvlášť zde prosím, abyste se u Pána přimlouvali i za mě, aby mi dával moudrost a ukazoval mi, jak být Vaší farářem, a zároveň, aby mi nával sílo k tomu být jím a být jím plně.

Pán s Vámi (námi)! *Sursum corda* – Vzhůru srdce!

2. Fungování sboru

Opětovně a prvně je třeba konstatovat, že náš sbor v roce 2017 fungoval coby plnohodnotná místní církev; jelikož jsem se o situaci sboru již podrobně rozepsal výše, zde odkazuji k předchozím řádkům a rovnou přecházím k informacím „techničtějšího“ charakteru –

2.1 Členská základna

V evidenci členů sboru bylo **na konci roku roku 2017 zaneseno 37 členů**, což je oproti konci roku 2016 **nárůst o 5 členů** sboru. Což je vzhledem k našim poměrům nárůst značný („nárazová vlna“), který však může předznamenávat pozitivní trend.

Konkrétně:

a) do našeho sboru před sborovým konventem 19. února 2017 **vstoupila ses. Michelle Anna Tesařová**, která se již předtím aktivně účastnila sborového života;

b) 15. dubna 2017 o Velikonoční vigilií byl **pokřtěn br. Petr Michael Zenkl**, který se uplynulý rok pro Křest rozhodoval a již se aktivně účastnil sborového života;

c) 1. srpna 2017 do našeho sboru **vstoupila ses. Zita Fraňková** (tehdy Kopaczová), která byla z naším sborem v kontaktu již v minulosti, ale nyní požádala o vstup do sboru a církevní sňatek;

d) 27. srpna 2017 byl překvapivě **pokřtěn br. Miroslav Franěk**, který žádal o církevní sňatek;

e) 25. prosince 2017 byl o vigilií Narození Páně **pokřtěn Balú Miroslav Vaňáček**, který předtím patřil do kruhu členů přátel našeho sboru.

Ze všech nových členů našeho sboru máme radost, radost tím větší, že **se nejedná jen o formální členy**, ale o aktivní (třeba v případě manželů Fraňkových, kteří nežijí v Plzni občasné) návštěvníky našich Bohoslužeb. Kéž Pán provází nové člen našeho sboru.

„Kruh přátel“ našeho sboru zanikl :-)) – stal se součástí sboru. Zatím se však několik mladých lidí společně se členy našeho sboru alespoň občasně zúčastňuje Bohoslužeb (někteří pravidelně), takže by mohl vzniknout kruh nový.

2.2 Služby Boží

Pozitivem je, že se v r. 2017 podařilo zavést **pravidelné vydávání měsíčního plánu sborových Bohoslužeb a dalších akcí**.

Služby Boží se v našem sboru konaly pravidelně toliko nedělní, a to dvojí: v neděli večer podle slovenské tradice a v pondělí večer dle tradice české (vyjma adventního času, kdy se vzhledem k vytíženosti kostelíka konaly Bohoslužby společně pro obě části sboru; a

času školních prázdnin).

Vedle nedělí oslavil Službami Božími sbor tyto svátky:

- a) Nový rok (1. 1.), který byl slaven na faře
- b) Zjevení Páně (6. 1.), jež bylo slaveno spolu s ČCE Chrást v jejich modlitebně
- c) Popeleční středa (28. 2.), jež byla slavena spolu s ČCE Chrást v jejich modlitebně
- d) 12. 4. jsem se zúčastnil postní/velikonoční Bohoslužby pro Diakonii ČCE, kde jsem kázal
- e) Zelený čtvrtek (13. 4.) byl tradičně slaven namísto biblické hodiny v domácnosti manželů Šinovských,
- f) Velký pátek (14. 4.) byl slaven v kostele,
- g) Velikonoční vigilie (15. 4. – večer) spolu se Západním sborem ČCE v Plzni byla slavena v kostele,
- h) Velikonoční pondělí (17. 4.),
- i) Nanebevstoupení Páně (25. 5.) bylo spolu s ČCE Chrást slaveno u nás v kostele,
- j) „Vánoce“ – 24. 12,
- k) Nerození Páně – půlnoční Bohoslužba byla 25. 12. v kostele.

Ve sboru za rok 2017 slaveno celkem **98 Bohoslužeb a pobožností**:

- a) **70 eucharistických Bohoslužeb**,⁸
- b) **13 Bohoslužeb bez Eucharistie**,
- c) **7 pobožností** a
- d) sborový farář vedl (se aktivně účastnil) **8 Bohoslužeb pro jiné sbory**.

V knize Bohoslužeb je za účelem statistiky nedělní účasti (aby se „odfiltrovaly“ výrazně zkreslující faktory) zaneseno **65 Bohoslužebných příležitostí** (zejm. nedělí a svátků) u nichž je **26 Bohoslužeb** vedeno jako Bohoslužby **pro „slovenskou část“** sboru, **23 pro „českou část“** sboru a **36** pro obě části sboru **společně**.

Stanovit průměrnou nedělní účast je v našem sboru složité! **Průměrná účast** na Bohoslužbách **pro „českou část sboru“ byla 6 lidí** (přesněji 6,33), na Bohoslužbách **pro „slovenskou část sboru“ byla 5 lidí** (přesněji 4,88), na **„společných Bohoslužbách“ byla průměrná účast 9 lidí** (přesněji 8,5); po složitějších poměrných přepočtech vychází, že **průměrná nedělní účast se blíží 10 lidem** (přesněji 9,71). Jediný trend, který lze konstatovat, je mírný úbytek účastníků slovenských Bohoslužeb, který je způsoben zvl. tím, že jedna občasně se Bohoslužeb účastnící sestra se po loňském konventu přestala zúčastňovat úplně. U českých Bohoslužeb je patrný mírný nárůst průměrného počtu účastníků. Nutno však podotknout, že s nedělní účastí hýbají také nepravidelnosti v konání Bohoslužeb a zimní a prázdninové období. Nejméně se Bohoslužeb účastnili 3 lidé, nejvíce pak **26 (!) při Velikonoční vigilii**.

⁸ V knize Bohoslužeb je jich zaznamenáno jen 69, neboť br. farář ví, že jednu opomenul, ale zpětně ji nedoplnil, protože není, o jakou příležitost šlo.

Na Službách Božích podle obou tradic je **normou vysluhovat** velebnou Svátost **Večeře Páně**. Na Bohoslužbách podle slovenské tradice občas z pastoračních důvodů Eucharistie vysluhována nebyla.

2.3 Svátosti

a) Křest

Byl jsem dvakrát kontaktován ohledně Křtu dětí: jedna rodina z Klatov a jedna rodina z Českých Budějovic, z obou Křtů ale nakonec sešlo. Zájem o Křest projevila i jedna sestra trvale žijící ve Velké Británii, ale ta si Křest rozmyslela v průběhu předkřestní přípravy.

Křty se tak v našem sboru odehráli 3 –

I. 15. dubna 2017 o Velikonoční vigilií byl **pokřtěn br. Petr Michael Zenkl**,

II. 27. srpna 2017 byl **pokřtěn br. Miroslav Franěk** a

III. 25. prosince 2017 byl o vigilií Narození Páně **pokřtěn Balú Miroslav Vaňáček**.

Všem nově pokřtěným chci i touto cestou poblahopřát a přeji jim vše dobré do (nového) Křesťanského života. Rovněž prosím o modlitbu za tyto pokřtěné.

b) Večeře Páně

Velebná svátost byla vysluhována na celkem 70 Bohoslužbách obou tradic (jednou až po Bohoslužbách) a 1-krát byla vysloužena v domácnosti.

c) Zpověď

Zpověď byla obvyklou součástí eucharistických Bohoslužeb obou tradic: v české vždy, ve slovenské ve valné většině⁹. Nadto se sborový farář zúčastnil adventní a postní kající (zpovědní) Bohoslužby ve sboru ČCE v Chrástu.

⁹ Není-li součástí eucharistické Bohoslužby podle slovenské tradice Zpověď, není tomu tak proto, aby se v myšlení lidí oddělila Zpověď od Eucharistie, aby lidé pochopili, že jde o dva samostatné, třeba vnitřně spojené úkony.

2.4 Svaté věci a stavy

a) Konfirmace

V našem sboru se v roce 2016 konfirmace ani konfirmační cvičení nekonala – nejsou mládežníci. Všichni tři dospělí pokřtění však byli zapsáni rovněž do konfirmační matriky.

b) Svatba

Svatba se v našem sboru odehrála jedna, a to **2. 9. 2017 svatba manželů Zity a Miroslava Fraňkových.**

Ve sboru ČCE v Teplicích pak vstoupil do manželství se ses. Věrou Jirsákovou člen našeho sboru br. **Martin Hrdlička**, který přijal jméno Jirsák. Uzavření tohoto manželství jsem byl přítomen.

c) Pohřeb

Uskutečnil **5. 7. 2017** se uskutečnil na přání věřícího syna (člen KS) pohřeb ses. **Marty Čechové**, která nebyla členkou našeho sboru, ale byla zvl. členkám „slovenské části sboru“ dobře známa.

2.5 Ostatní aktivity

a) biblická hodina

V našem sboru **probíhá pravidelně, každý čtvrtek od 19 hod. biblická hodina**, a to v **bytě u manželů Šinovských**. Jedná se o tradiční sborovou aktivitu, která zasahuje rovněž nečleny a „přátele sboru“. Během roku 2017 proběhly 3 cykly biblických hodin – do prázdnin (vybraní) byl dokončen výklad kniha proroka **Ezechiele**, po němž následoval výklad listu apoštola Pavla k **Římanům**, po školních prázdninách byl započat cyklus výkladů knihy **Jób**. Průměrná účast byla 6 lidí.

Ve stacionáři Diakonie ČCE **Človíček** byly mnou v květnu 2017 probírány rozličné biblické příběhy (např. David a Goliáš), po prázdninách se spolu s **Karlem Šimrem střídáme** ve výkladu **důležitých a srozumitelných míst z Markova evangelia**. Tato biblická hodina se koná **každý čtvrtek, 8.30 – 9.30.**

b) mládež

Mládež se neschází, Bohu-žel, jelikož (zatím) nemáme mládežníky.

c) vyučování náboženství

Probíhalo v ZŠ Elementária ve druhém pololetí školního roku 2016/2017 jako zájmový útvar, přičemž se zúčastňovali 3 děti z 1. stupně; při vyučování mi byla platně nápomocna **americké misionářky Gabriel Fickenscher z LCMS**. V prvním pololetí škol. r. 2017/2018 se náboženství otevřít – i přes snahu paní ředitelky ses. Evy Růžičkové – otevřít nepodařilo.

d) další duchovní život (nejen) faráře (ve) sboru

V květnu 2017 bylo rozhodnuto o zrušení večerní modlitby nešpor v kostelíku U Ježíška v pondělním ranním čase (od 7.30) po Bohoslužbách a tyto byly nahrazeny ranní modlitbou chval v ČCE Chrást, která je spojena se snídaní. Této liturgické modlitby jsem se pravidelně účastnil a v několika případech jsem ji i vedl.

V září 2017 založili spřátelení faráři ČCE, kterým na jejich seniorátních pastorálkách chybějí hluboká témata a opravdové sdílení, společná setkání, která se odehrávají v pondělí jednou měsíčně, přičemž jsem byl na tato setkání přizván. Vedle liturgické modlitby ranních chval je setkání vždy spojeno s přednáškou o důležitém tématu, např. diakonie a diakonát, dopisy Martina Luthera, představení evangelikálního prostředí, přemýšlení nad pojmem „církev“...

V lednu – listopadu 2017 probíhala na naší faře „modlitební skupinka“, kde byla příležitost modlit se i za věci našeho sboru. Pravidelně se jí zúčastňovali tři lidé.

Vděčný jsem za pastorálky (oficiálně „**setkání farářů**“) naší církve a zvl. za Bohoslužby pro duchovní, kdy mohu být jen pasivním účastníkem :-).

3.1 Ekonomické záležitosti

Vzhledem k tomu, že ekonomické a organizační záležitosti spadají dle *Statutu* i dle mého *vokátoru* především a zvláště do působnosti sborového dozorce – odkazuji zde především na jeho zprávu.

Jako „dočasný“ pokladník našeho sboru poznamenám, že v našem sboru fungovaly v roce 2017 dvě pokladny: 1. řádná sborová pokladna a vedle ní po dobu mé nepřítomnosti ve sboru ještě 2. pokladna v kostele u Ježíška. **Na počátku roku 2017 bylo v pokladně 6.618 Kč na konci roku 2017 pak 10.983 Kč.** K předání pokladních dokladů a

záznamů z pokladní knihy br. dozorci Mášovi ke kontrole a zpracování docházelo průběžně, a to 8. dubna 2017, 21. května 2017, 9. července 2017, 10. září 2017 a ke konci roku 2017. Fyzickou revizi pokladny provedl br. revizor M. Hrdlička 17. února 2017.

3. 2 Organizační záležitosti

Sborový konvent se v roce 2017 sešel toliko jednou ke svému řádnému a výročnímu zasedání **19. února 2017**.

Presbyterstvo sboru se sešlo – při všem výše pověděném! – ke čtyřem svým zasedáním:

- a) 19. 2. 2017 před sborovým konventem,
- b) 19. 2. 2017 po sborovém konventu,
- c) mimořádně, aby schválilo žádost do Fondu rozvoje, a to 27. 3. 2017 a
- d) k řádnému zasedání 4. prosince 2017.

Ustanovení sborového statutu o čtvřerém zasedání do roka jsme sice formálně dostáli, ale právě jen formálně! Statutu církve, který mluví o šesterém zasedání do roka, jsme nedostáli.

Z personálií je třeba zmínit, že **jsme přišli o sborového revizora a synodála br. Martina Jirsáka (roz. Hrdličku), který se stal revizorem celocírkevním.**

4. Významné události v životě sboru

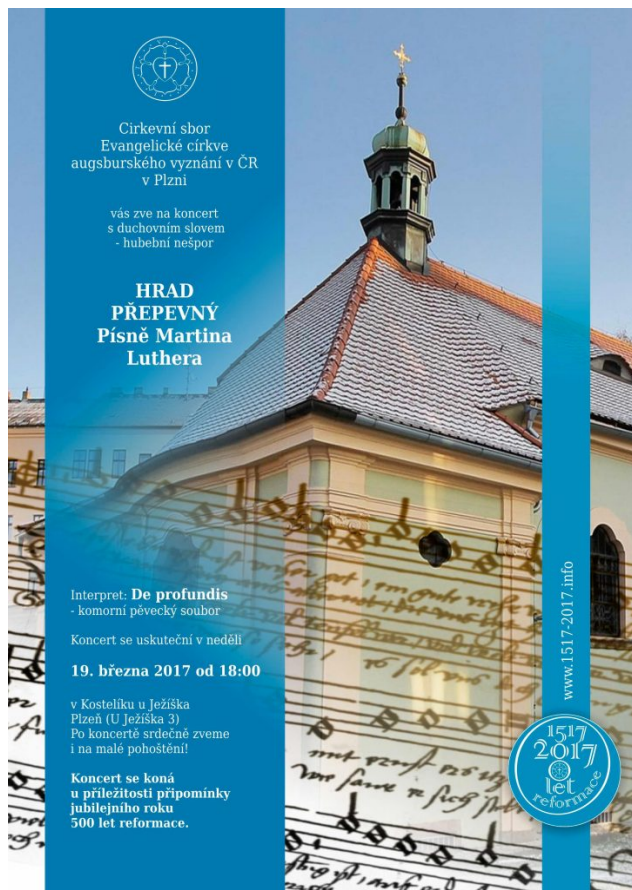
26. 2. – oslavy 70. výročí Slovenského sboru v Praze

– Oslav tohoto výročí, jakož i požehnání „zvonu reformace“ se v Praze zúčastnili 4 členové našeho sboru.

19. 3. – „Hrad přepevný“ : koncert k 500. výročí reformace

– Akce pořádaná naším sborem k 500. výročí reformace, osvědčený soubor *De profundis* zazpíval a okomentoval Lutherovy reformační písně, při koncertu jsem se měl možnost zamyslet nad poselstvím reformace pro dnešek. Zúčastnilo se více než 30 lidí.

2. 4. – Hudební nešpory v Západním sboru ČCE

5. 4. – Kázání br. sborového faráře na postních motetech v Jirchářích

12. 4. – Diakonická Bohoslužba

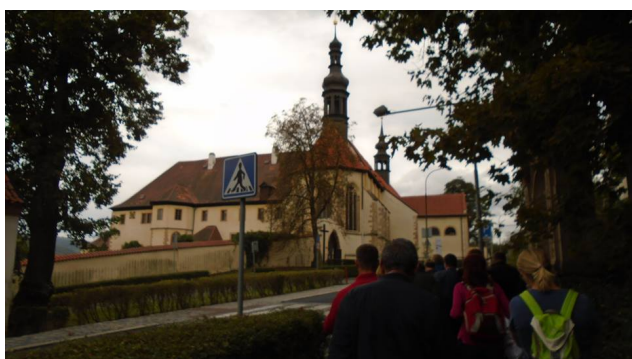

13. 4. – Zelený čtvrtek u Šinovských

8. – 9. září – „Po stopách luterské reformace v Čechách“ – celocírkevní výlet do Jáchymova a okolí

– Zúčastnilo se 6 členů našeho sboru → příležitost poznat se napříč církví a sbory, super atmosféra a skvělý odborný komentář, v něčem i trochu underground :-)

15. 4. – Velikonoční vigilie

– Veliká účast – 26 lidí :-) **Křest Zelíce.**

24. 9. – Dožínky v ČCE Chrást a Jubilejní reformační pivo

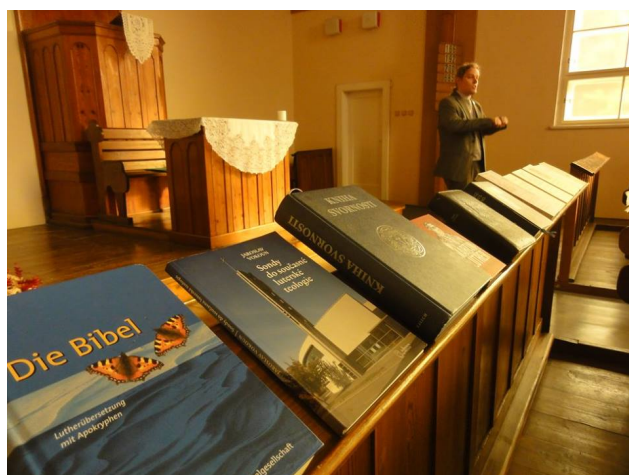
1. 10. – Hudební nešpory v ČCE – Západním sboru

2. 10. – Slavnostní Mše ke 30. narozeninám br. faráře

6. 10. – Slavnostní nešpory u Ježíška pro chrásteckou návštěvu z Basileje

23. 10. – „Zadarmo, anebo nadarmo“ – přednáška o Martinu Lutherovi v Kralovicích

29. 10. – Společná oslava Reformace v Západním sboru

31. 10. – (nejen) Celocírkvní Bohoslužba k 500. výročí reformace

19. 11. – Bohoslužba v dálniční kapli

– Ekumenická připomínka obětí dopravních nehodlám

10. 12. – Zapalme svíčku

– Bohoslužba pro rodiče, kteří přišli o děti

22. 12. – Adventní koncert

– Br. Vytlačil z pražského sboru nám sice přivezl kvalitní hudbu, ale účast byla nízká

25. 12. – Půlnoční Bohoslužba

– Hluboké prožití Vánoc a **Křest Balúa** :-)

Za to, co zde zmíněno nebylo se omlouvám, zvl. zmínku by zasloužilo např. uvedení Jubilejního reformačního piva :-), přednášku o Lutherovi v ČCE Rokycany či Vernisáž obrazů Diany Gašové tamtéž... ale i tak míním, že je patrný bohatý život v našem sboru.

5. Závěr

Dříve jsem měl ve zvyku rozepisovat delší poděkování, ale nyní se omezím na tato slova: Moc a z celého srdce děkuji Vám všem, (ne)členů i (ne)členkám našeho sboru, kteří jste pro náš sbor v uplynulém roce něco dělal, ať již to bylo vidět hodně, málo, anebo vůbec: **Díky moc Vám všem!**

Milost Pána našeho Ježíše Krista, láska Boha Otce a účastenství Ducha svatého ať jsou a zůstávají s Vámi!

V Plzni, 22. ledna LP 2017

Tomáš Matouš Živný
sborový farář